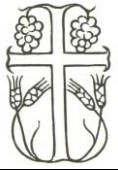


# Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XXI. évfolyam 2016/3. szám Reformáció

„Isten nem olyanokat akar, akik tétlenül hallgatják és szajkózzák igéit, hanem akik követik Őt és teljesítik akaratát hitben, szeretettel. Mert a hit szeretet nélkül nem elég, nélküle valójában nem is hit, csak látszathit, mint amiképpen a tükörben látható arc sem valóságos arc, hanem csak az arc látszata.”



Luther Márton: Nyolc böjti prédikáció

„Nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint megfeszítettről.” (1Kor 2,2)

## Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Azt gondolom, hogy a meghívón feltüntetett igevers és szövegkörnyezete (1Kor 2,1-13) is nagyon beszédes, úgy érzem Isten ennek üzenetével is erősíteni akar. Hiszem, ez rólam is szól.

Nyáron, amikor még Cegléden szolgáltam a napközis gyermektáborban, akkor a gyerekeknek megtanítottam ezt az éneket:

*Jézusról csak róla mondom éneket, Ő, csak ő hordozza minden vétkeimet. / Bűn szennyezte lelkem, s ím befogadott, Vére által nyertem bűnbocsánatot. / Bűn, halál bilincset Jézus törte le, Így lettem fogolyból Isten gyermeke.*

A keresztt, mint a megváltásunk szimbóluma, pontosan erről szól, hogy Jézus van számomra a középpontban. Jézusról, csak róla tudok mondani éneket, igazán dicsérni csak őt tudom, szeretetért, irgalmáért, kiválasztásáért, mindazért, amit az életben véghezvitt. Hiszen együtt kell látnom általa, ami eddig velem történt, és azt is, hogy most itt állhatok, és milyen hihetetlenül nagy megbízatás, hogy én most itt lehetek.

De mivel nem elég ehhez, amit én magamtól tudok, ezért szeretnék Krisztusba kapaszkodni. Vallom, hogy igazából Isten előtt nincsen semmink, amivel kérkedhetnénk, amivel előhozakodhatnánk, le kell térdelnünk előtte. Törekenyek és esendők vagyunk mindannyian. Persze lehet mutatni mást is, lehet kívül azt mutatni, hogy erősek vagyunk, lehet bízni sokféle bölcsességben, külső erősségben. Az emberek tényleg szeretnék jobban, bölcsebben élni, de közben nem akarnak változni. Meghallgatnak nagy tanítókat, elfogadnak tanácsokat, de belül a szívükben sokszor még sincs változás. Miért? Azért, mert nem az Isten Lelke mozgatja őket. Mert nem engedik magukat Isten Lelkének átadni.

Én is akkor tudtam magabiztosabb, erősebb és Isten iránt bizodalmasabb lenni, amikor Jézusra néztem. Utalok Péter apostolnak arra a próbájára, amikor Jézus kihívta őt a hajóból a tengerre, és lehetővé tette, hogy ő is járjon a vízen, mint mestere. Amikor a körülményekre néztem, amikor másra tekintettem, nem Jézusra, akkor mindig „süllyedni” kezdtem, akárcsak Péter apostol a Galileai-tengeren. Akkor mindig kétségbe estem én is. És az a titok: mindig Jézusra kell nézni. Jézusra tekintsen a lelki szemünk, és akkor gyümölcsöző lesz az életünk,

és nem fogunk elsüllyedni. Vele tudunk majd járni nehéz és lehetetlennek tűnő terepen is.

Vallom azt, hogy szükséges ismernünk a megfeszített Jézust ahhoz, hogy Isten titkát megérthessük. Mert ahogy Pál apostol is vallotta, amikor erőtlenségem volt, akkor vagyok igazán erős, mert akkor Isten erejében tudok bízni. Krisztus halála is ezt bizonyítja: kívülről vereség volt, látszólag bukás volt, de mégis ott volt a legerősebb: ott szenvedett értünk, ott hordozta el bűneinket, hogy nekünk életünk lehessen.

Szeretem a fejlécben látható szimbólumot, mert nem csak a halálra emlékeztet, hanem az életújulás is ott van benne. Ha Istenhez merek menni teljes személyiséggel, lételemmel, minden terhemmel, és gondommal, akkor ő tud segíteni. Ha rábízom magam, akkor ő meg fog tudni változtatni. És láthatjuk, hogy a keresztből sarjad az új élet: a szőlő és a búza. Milyen gyönyörűen beszédes ez a jelkép, egyszerű és mégis milyen sokatmondó.

Gondoljuk végig, mi van igazából a mi életünk középpontjában? Az, ami most ott van, meddig tud minket megtartani, mire tud minket motiválni? Ami most az életünk középpontjában van, milyen emberekké tesz bennünket, és milyen embereknek látnak ettől a környezetünkben?

Pál apostolnak élete középpontjában Krisztus volt. És én is szeretném, hogy Krisztus legyen a mi életünk középpontjában. Úgy szeretnék jelen lenni közöttetek, kedves budavári testvéreim, hogy ne akarjak tudni másról, mint ami igazán meghatároz, mint Krisztusról. Mert benne mindent bőségesen megkaphatunk, ami az emberséges, tisztességes, becsületes és szeretetteljes élethez kell. Mindenre elég az ő kegyelme. Pál apostol is ezt vallotta: Isten kegyelméből vagyok, aki vagyok. Az, hogy most itt állhatok, az Isten kegyelme. Isten kegyelméből vagyok most vári lelkész. Nem a saját bölcsességem, nem a saját érdemeim, hanem az evangélium és benne Jézus Krisztus volt az, aki az én életemet is megújította, megváltoztatta, új pályára helyezte.

Aki szeretne Isten Lelke által változni, az engedje, hogy az élete középpontjába Krisztus kerüljön, ő határozza meg cselekedeteit életének minden területén. **Nem tudok közöttetek másról, csak Jézus Krisztusról, róla is mint megfeszítettről.** Mert csak ő tudja igazán hordozni minden vétkeimet, egész életemet. Mindannyiunkat. Ámen.

Péter Zoltán

## Krisztus az egyetlen eligazodási pont

2016. szeptember 10-én délelőtt, 11 órakor iktatták be lelkészi szolgálatába Péter Zoltánt Budavárban. A gyülekezet új lelkészének korábbi szolgálati helyéről, Ceglédről is sokan érkeztek a szertartásra.

Bence Imre esperes, a gyülekezet igazgató lelkésze igehirdetésében Ézsaiás prófétát idézte: „*Ne félj, én megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!*” (Ézs 43.) Bence Imre úgy fogalmazott: azért választotta ezt az Igét, mert aki ismeretlen útra indul, annak szüksége lehet a nagyon jól ismert biztató szavakra. Felidézte azt, hogy Péter Zoltán gimnazista korában a budavári gyülekezetből indult el a teológiára, majd az ÚR Cegléden bízta meg őt feladattal, végül pedig visszatért oda, ahonnan elindult. Az esperes azzal biztatta lelkésztársát, hogy aki feladatot adott neki, erőt is ad annak elvégzéséhez. Arról is biztosította az új lelkészt, hogy amíg Jézust hordozza a szívében, addig soha nem lesz gondjaival, bajaival egyedül, s természetesen a gyülekezet is mellette áll.

Pócze Tibor, a gyülekezet felügyelője és Bor Ferenc gondnok átadta a lelkész meghívó levelét az esperesnek, ezt követően pedig Bence Imre, Bencéné Szabó Márta lelkészek és Fabiny Tamás püspök beiktatta lelkészi szolgálatába Péter Zoltánt.

Az esperes arra kérte a gyülekezetet, hogy fogadja be, szeresse és becsülje az új lelkészt, aki mindent meg fog tenni azért, hogy munkájával és életével rá is szolgáljon a megbecsülésre.

Az istentiszteleten jelen lévő lelkésztársak bibliai igékkel mondtak áldást Péter Zoltánra, aki iktatása utáni igehirdetésében arról beszélt, hogy életünk során csak Krisztust tekinthetjük valódi, hiteles eligazodási pontnak. A szószék fölé kivetített képről szólva azt mondta: különösen kedves neki ez a kép, mert a halálra szolgáló keresztből kalász és szőlő, vagyis élet fakad.

Jól szimbolizálja ez azt, hogy Krisztus halála csak látszólag kudarc, mert a megváltásból új élet születik. Isten kegyelme az, hogy most itt állhatok – fogalmazott Péter Zoltán, a gyülekezethez szólva pedig hozzátette –, tudjuk azt, hogy Krisztus hordoz mindannyiunkat.

Az ünnepi istentisztelet ezt követően rendkívüli gyülekezeti közgyűléssé alakult át, amelynek egyetlen napirendi pontjaként rögzítették, hogy Péter Zoltán elfogadta a budavári meghívást és szolgálatba lépett.

Az új lelkészt az Északi Evangélikus Egyházkerület püspökeként és egyben parókustársaként is köszöntötte – mások mellett – Fabiny Tamás. Lukács evangélista intelmét idézve arra biztatót, hogy „legyetek irgalmasak”, mert erre igen nagy szükség van a mai világban. Felhívta lelkésztársa figyelmét az ökumenikus gondolat fontosságára is.

Pócze Tibor felügyelő a gyülekezet nevében arra intette a lelkészt: úgy éljen, dolgozzon, hogy mindenkor méltó legyen a „nagytszeteletű” jelzőre, s ez a cél lebegjen a szolgáló lelkész szeme előtt akkor is, ha valaki nem így, hanem éppen Zolinak szólítja.

Péter Zoltán válaszában megköszönte a jókívánásokat és azt mondta: lelkileg gazdagnak érzi magát, mert ebben az órában oly sokat kapott testvéreitől.

Az ünnepi istentiszteleten énekel szolgált a ceglédi Halleluja kórus, valamint a budavári gyülekezet alkalmilag egyesített kórusa.

A Himnusz eléneklését követően – a testvérek keze munkája jóvoltából – gazdagon megterített asztalok mellé invitálták a gyülekezetet és a vendégeket.

Szöveg: Illisz L. László  
Fotó: Balicza Máté  
Forrás: [evangelikus.hu](http://evangelikus.hu)



## Jézus követése

*110 éve született Dietrich Bonhoeffer, német teológus, lelkész, akinek a Követés című könyve sokak számára izgalmas olvasmány. Nehéz politikai időszakban, a második világháború előtti időben, Hitler hatalomra jutását követően, a nemzeti-szocializmus erősödését tapasztalva hozta létre a németországi Hitvalló Egyház (az evangélikusok hitvalló közössége, amely szemben állt a hatalmi pozícióját is féltő hivatalos egyházzal) azt a szemináriumot, ahol lelkészjelöltek képzése folyt. Bonhoeffer itt tartott előadásai lettek alapjává annak a könyvnek, amelyről a bibliaórákon beszélgetünk.*

A könyv ezzel a gondolattal kezdődik: „Az egyház megújulásának idején magától értetődő természetességgel felértékelődik számunkra a Szentírás. Az egyházban jelentkező összeütközések szükség-szerű napi és harci jelszavai mögött fokozottabb keresés és érdeklődés jelentkezik a leglényegesebb, az egyedüli, maga Jézus iránt. Mit akar mondani nekünk Jézus?” Bibliai igéket elemezve keresi a szerző a jézusi szó erejét és tekintélyét, jelentését, amelyet nekünk is meg kell érteni! Mert keresztyénnek lenni nem azt jelenti, hogy tisztelője vagyok egy értékrendnek, s nem azt, hogy szimpatizálok egy filozófiai irányzattal, hanem azt, hogy Jézus követésére indulok, és mindenben az ő lábnyomába lépek. Könnyű lehetett ez a korabeli tanítványoknak, akik tényleg otthagyták a halászhálót, és a vámszedő asztalt. De nem lélektani ereje volt Jézus „Kövess engem!” szavának, hanem teremő ereje. Ezért válik fontossá az, hogy az egyház komolyan vegye, mit jelent a kegyelem. A kegyelem annak a megtapasztalása, hogy minden tuskodásom, és minden tettem hiábavaló, egyedül az Isten, s annak hűsége éltet, és tart meg bűneim ellenére. Olcsóvá teszi az egyház a kegyelmet, ha csak egy elvként hirdeti, hogy Isten jó, és minden embert szeret. Pedig az ingyen kegyelem, nem olcsó kegyelmet jelent, hanem nagyon is drágát, amely követésre és engedelmségre indít, amely az életváltozásokhoz erőt ad, és életújulásokat munkál.

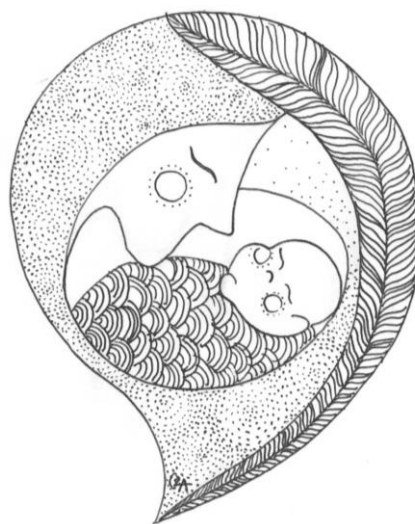
Sokan a kegyelmet a számításaik kiindulópontjává tették. Ami azt jelenti, hogy teljesen mindegy, hogy mit teszek, vagy hogyan élek, mert a kegyelem sok bűnt elfedez! Csakhogy nem szabad, hogy kegyelem a számításaink kiindulópontja legyen, sokkal inkább kell az Isten Krisztusban megmutatott drága kegyelmére, mint eredményre tekinteni, amely bennem a jót munkálja, megtart, és követésre szólít, engedelmséget generál a szívben. Kövess engem! A tanítvány válasza erre a hívásra nem a szóban való hitvallás volt, hanem a tényleges útnak indulás, mert Jézus követése valóban ilyen.

A követés tartalmáról csak annyit tudunk meg, hogy Jézus után kell menni. „Csak az engedelmes hisz!” Ezért a számunkra értelmetlen, külső parancsok is fontosak lehetnek: Gyere a templomba! Vegyél részt a gyülekezet életében! Olvasd naponta a Bibliát! Imádkozzál Jézus nevében!

S ezekkel az első lépésekkel eljutunk a következőig: „A hívó engedelmes!” Tehát a követés formai megvalósítása után megérik a szív arra, hogy Jézusban megérezzük a kegyelem jelenlétét. Az engedelmség nem jelent szolgaságot, sőt éppen ellenkezőleg. De ott, ahol a Jézusnak való engedelmség viszonylagossá válik, ott kétértelművé lesz minden, és a szabadság zászlaját lengetve követnek el bűnöket. „Ahol teljesen megszűnik az egyértelmű engedelmség, ott nem evangéliumi írásmagyarázatot vezetnek be.” Azt is látni kell, hogy a Krisztus-követés és a keresztyén egymástól elválaszthatatlanok. És Jézus szavaiban „a keresztyén nem vesződség és nehéz végzet, hanem kizárólag a Jézus Krisztushoz kötésből származó szenvedés.” S akkor a tanítvány meg fogja találni Őt, akinek követésére indult, Jézus Krisztust. De ebbe, Krisztus követésébe nincs „belenövekedés”. Tehát, mindannyiunknak személyesen kell elindulni Jézus útján, és az elvilágiasodással való „közvetlenséggel”, a világius korszellemmel szakítani kell. Valaki ezt úgy fejezte ki, hogy aki a korszellemmel köt házasságot, hamar özvegységre jut. De ez a szakítás, nem külső, formális lépés, nem a családdal, a néppel vagy a hazával, netán a gyülekezettel való szakítást jelenti (még akkor sem, ha ezek is magukon hordozzák az elvilágiasodás jeleit), hanem – ahogy Boenhoeffler írja – egy 360 fokos fordulatot, amelyben a követésre induló először megfordul Krisztus szavára, hogy aztán a megújult életével forduljon oda az őt körülvevő közeghez. A követés nem helyváltoztatást, nem közegeváltoztatást jelent, nem kilépést onnan, ahol vagyunk. De azt igen, hogy a tekintetünket Jézusra vetjük, a szívünket rábizzuk, és hagyjuk, hogy Ő éljen bennünk. Így értjük meg, hogy „Jézus Krisztus élete nem ért véget ezen a földön.” Krisztus követőinek életében éli tovább az életét, ahogy Pál apostol írta: „Élek többé nem én, hanem a Krisztus él bennem!” (Gal 2,20.)

Az egyház és ezért a világ megújulásához Krisztus követőinek határozott megjelenésére van szükség! Rád is!

Bence Imre



## Ha az ÚR nem építi...

Hosszú idő telt el már azóta, hogy a Fortuna utcai terveinkről először hírt adtunk. Most egy rövid beszámolóban ismertetjük, hogy miként halad az építkezés. Köztudott, hogy a Fortuna utcai ingatlanunk teljes átalakításával, amelyet az épület állapota is erősen sürgetett, az új lelkészlakás mellett akadálymentes közösségi tér és vendégszobák is kialakításra kerülnek. Jelenleg *Péter Zoltán* lelkész és családja a Budahegyvidéki Egyházközségtől bérelt lakásban lakik.

Június közepén született meg a Tandart Kft.-vel kötött szerződés, miszerint december végére elkészül a Fortuna u. 25. sz. alatti műemlék-épület teljes rekonstrukciójának első három üteme, tehát

1. a tető, a födém és a ház szerkezetének kialakítása,
2. a lelkészlakás,
3. a vendégszobák.

A munkák július közepén kezdődtek el, és a kezdeti tapogatózás után szeptemberre kezdtek begyorsulni az események. A mai napon, amikor ezeket a sorokat írom, a tető ácsszerkezetének bontása kezdődött meg úgy, hogy már a földszinti szobák kialakításának nagy része a tető védelme alatt elkészült. A bontás viszont rálátást engedett arra, hogy pótmunkákra lesz szükség. A falakat szedett-vedett kövekből rakták, ezért statikailag meg kell őket erősíteni, a gerendák pedig oly mértékben károsodtak, hogy a megbontott ácsszerkezetet nem lehet visszaépíteni.

A kivitelezés elvégzéséhez az egyházközségünk eddig tartalékolt pénzeszközei nem lettek volna elegendőek, ezért a közgyűlésünk jóváhagyásával eladtuk a Maros utcában lévő, örökségként hozzánk jutott ingatlanunkat. Mivel a gyülekezetnek egy másik nagy beruházása is van – az orgonaépítés – látható, hogy további támogatásra van szükségünk. **Köszönjük azok áldozatkészségét, akik eddig támogatták a beruházás megvalósulását, továbbra is várjuk a testvérek áldozatos segítségét, és szponzorok keresését.**

Az orgonaépítés területén is történtek előrelépések. A közbeszerzési eljárás után szerződést kötöttünk a Pécsi Orgonaépítő Manufaktúrával az orgona megtervezésére és megépítésére. S közben a karzatátalakítással kapcsolatos tárgyalások is folytak. A régi orgona bontása és a karzat kialakítása januárban kezdődhet meg, és reménység szerint a tavasz folyamán a nagy szerkezeti munkák elkészülnek. Az új orgona felállítása előtt azonban a templom egy belső tisztasági festésre szorul, és nagyon jó lenne ezt a munkát is elvégezni! Ha már egyszer úgyis építkezünk! Az orgona építése és a karzat átalakítása állami támogatásból valósul meg, a templom-festés, és a Peskó orgona emlékének az elkészítése pedig a gyülekezet feladata lesz.

Ezekre a pót- és kiegészítő munkákra pályázatot is készítettünk, de egyházközségünk presbitériumának döntése értelmében a **2016 évi áldozati vásárnapjának adományait is a templom belső festésének támogatására gyűjtjük.** (Lásd mellékelt levelünket!)

A beruházások részleteiről az egyházközség elnöksége szívesen ad további tájékoztatást minden érdeklődőnek.

A szomszédban munkások, fúrnak, vágnak, vésnek, betonoznak. Száll a por. S minden sürgölődésük mellett tudjuk, hogy ha az ÚR nem építi a házat, akkor hiába való a fáradozás! Eddig megtapasztaltuk, hogy az ÚR építeni akar házat és egyházat! Legyen ez a nagy beruházás a gyülekezetünk összetartását is munkáló erővé!

*Bence Imre*  
igazgató lelkész

*Ady Endre*

### Istenhez hanyatló árnyék

*(Zsolt 109, 23)*

*Akaratomból is kihullassz,  
Én akart, vágott Istenem,  
Már magamat sem ismerem  
S Hozzád beszélni rontás fullaszt.*

*Üldöztetésimben kellettél  
S kerestelek bús-szilajon  
S már-már jajomból kihagyom  
Neved, mely szebb minden nevednél.*

*Szent Képzelés, örök hit-balzsam,  
Ki létlenül is leglevőbb,  
Meghajlok szent Színed előtt  
S akarom, hogy hited akarjam.*

*Megüzeték s nem nyugszom addig,  
Míg hitedet meg nem nyerem,  
Mert kockán van az életem,  
Mint árnyék, mikor elhanyatlik.*

*S hányattatom, miként a sáska,  
Mert csak Tenéked van erőd  
S mert nem láttam régen előbb:  
Nem szabad hinni senki másba.*

VEDD ÉS OLVASD

Sorozatunkban Luther Mártonnak a Biblia könyveihez írt előszavait fogjuk bemutatni.

**Pál levele a rómaiakhoz**

Az szinte köztudott, hogy a reformáció gondolatainak születésében Luther Márton számára kiemelt szerepet játszott Pál apostolnak a Rómaiakhoz írt levelének tanulmányozása. E közben lett világossá számára a reformáció alapfelismerése, hogy „*az igaz ember hitből él*” (Rm 1,17). Ez az ige lett a megigazulásban a „*sola fide*”, az „*egyedül hit által*” tétele, vagyis, hogy az ember nem a saját cselekedetei, hanem csakis a hite által lesz Isten előtt igaz. A rómaiakhoz írt levél előszavában így fogalmazza meg ezt Luther:

*Ez a levél az Újtestamentum valóban legfontosabb részlete és a legvilágosabb evangélium, amely méltó és érdemes arra, hogy a keresztény ember nemcsak, hogy szóról szóra, kívülről tudja, de napra nap úgy törődjék vele, mint a lélek mindennapos kenyérével... Ezért magam is szolgálatot akarván tenni, ez előszóval bejáratot készítek hozzá, hogy bárki jobban megérthesse.*

Majd rátér a nyelvezet, a Pál által használt kifejezések magyarázására:

*Először is a nyelvet kell megismernünk, hogy tudjuk, mire gondol Szent Pál e szavakkal: bűn, kegyelem, hit, igazság, test, lélek és egyebek, mert máskülönben semmit sem használ az olvasás.*

*A törvény szócskát nem emberi módon kell értened, mintha tanítás volna, amely megmondja, mit cselekedjünk, és mit engedjünk másoknak cselekedni.... [Isten] törvénye a szív mélyét követeli, és nem elégzik meg cselekedetekkel, hanem éppenséggel bünteti azokat, ha nem a szív mélyéről fakadnak... Ahol nem szabad kedvvel cselekszik a jót, ott a szív mélye nem tartja Isten törvényét, s az ilyen ember méltán rászolgált a bűnre és Isten haragjára, még ha színleg sok jót tesz, és tisztelendő életet él is... Mert jóllehet kívülről tartod a törvényt a cselekedetekkel, mert félsz a büntetéstől, vagy a jutalmat szereted, mégsem szabad kedvvel és szeretettel végzed azt, hanem keserű kényszerűségben: és ha a törvény nem volna, bizonyosan mást cselekednél.*

Ezzel magyarázza Luther Pál kijelentését, hogy: „*Nincsen igaz ember, nincs egy sem*” (Rm 3,10). Ezért nem lehet igaz Isten szemében senki, aki a cselekedeteivel akarná kiérdemelni Isten elismerését. Minden ember bűnös, mert:

*A bűn az Írások értelmében nem egyedül a testi cselekedeteket jelenti, hanem minden dolgot, ami a külső cselekedetekre unszol és buzdít, vagyis a szív mélyét. Mert nem külső cselekedetektől származik a bűn, hanem testestől-lelkestől rohan abba az ember. Az Írás pedig főként a szívre tekint, ebből is minden bűn forrására, azaz a szív hitetlenségére... Ezért Jézus Krisztus egyedül a hitetlenséget nevezi bűnnek... Így, mielőtt még rossz vagy jó cselekedeteket végeznénk, szívünkbe kell költöznie a hitnek vagy a hitetlenségnek... Hit alatt pedig ne az ember megszállottságát, vagy álmait értsed... A hit isteni*

*mű bennünk, amely megváltoztat és Istentől szül újjá. Ó, milyen eleven, buzgó, cselekvő és hatalmas dolog a hit, amely nem képzelheti el, hogy ne munkálkodjék szakadatlanul a jón! Nem kérdezi, kelle-e cselekednie a jót, de még meg sem kérdeztük, ő már meg is cselekedte. Isten kegyelmébe vetett eleven és bátor bizakodás a hit.*

*Ez a hit az igazság, azaz Isten igazsága, avagy amely Isten előtt beszámíttatik, mivel az ő ajándéka, és megigazítja az embert.*

Miután az Előszóban tisztázza a legfontosabb fogalmakat, amelyeket Pál apostol használ a Római levélben, a továbbiakban rátér a levél fejezetenkénti ismertetésére.

Az első fejezetben ostromozza a bűnöket és a hitetlenséget. A másodikban azokra is kiterjeszti a vétket, akik külsőképpen igaznak mutatkoznak, titokban azonban vétkeznek. A harmadik fejezetben mindannyiukat egy halomra veti, mind bűnösök Isten előtt. A negyedik fejezet arról szól, hogy miként igazulunk meg Isten előtt. Ábrahám példáján mutatja meg, hogy nem cselekedetből, hanem a hit által. Az ötödik fejezetben a hit gyümölcseiről beszél. A hatodik fejezetben elmondja, hogyan viaskodik a testtel a lélek. A hetedik fejezetben megfesti a bűn és a törvény természetét, a lélek elleni tusakodásukat az emberben. A nyolcadik fejezetben vigasztalja azokat, akik így viaskodnak magukban, és Krisztusra mutat, aki megerősít bennünket afelől, hogy bár erősen tombol bennünk a bűn, Isten gyermekei vagyunk, míg a lélek erejével járunk, és ellenállunk a bűnnek, hogy megöljük őt. A kilencedik, tizedik, tizenegyedik fejezet az isteni eleve elrendelésről tanít, ezzel a megigazulásunk kivéteit a kezünkől, és egyedül Isten kezébe tétetik. A tizenkettedik fejezetben az igazi istentiszteletről ír. A tizenharmadik fejezetben arra tanít, hogy becsüljük a világi kormányzást, a tizennegyedikben pedig arra, hogy támogassuk a hitben erőtlenekeket, hogy keresztény szabadságunk ne botránkozásra, hanem a gyengék támogatására használjon. A tizenötödik fejezetben Krisztust állítja példaképpen, legyünk irgalmasok, ahogyan a Krisztus is irgalmas irántunk. Végezetre az üdvözletek fejezete jön.

Miután Luther (a fentebbinél természetesen részletesebben) végigment a római levél tartalmi ismertetésén, összegzésképpen a következőket írja:

*Mindent megtalálsz ebben a levélben, hozzá a legteljesebb bőséggel, amit egy keresztény embernek tudnia kell, a törvény, az evangélium, a bűn, a büntetés, a hit, az igazság, Krisztus, Isten, a jócselekedetek, a szeretet, a kereszt és a reménység értelmét s azt, hogyan viselkedjünk az emberekkel... s ugyanígy önmagunkkal szemben.*

*Mert nem kétséges, hogy aki ezt a levelet a szívébe véste, az Újtestamentum minden erejét és fényességét magáénak mondhatja, ezért illő, hogy minden keresztény nagy jártasságot szerezzen és folyvást gyakorolja magát benne. Mindehhez Isten adja kegyelmét. Amen*

Balicza Iván

**E s e m é n y n a p t á r****2016. Reformáció****Október 16. vasárnap****Áldozati vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

**11.00** – Ünnepi istentisztelet a templomszentelés évfordulójánIgét hirdet: *Dr. Fabiny Tamás*

Az istentiszteleten áldást kérünk azokra, akik idén kerek házassági évfordulójukat ünneplik.

**16.00** – Mert jó az én lelkemnek!

Az 5 éves Budavári Gospel Kórus születésnap koncertje

Közreműködik a balatonboglári Seven Houses Gospel Choir &amp; Band

**Október 19. szerda****19.00** – Fügefa – Interaktív alkalom a középgeneráció részére, amelyre várjuk a felnőtt konfirmációra vagy keresztesítésre jelentkezőket is.**Október 23. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

**19.00** – Férfikör**Október 30. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

**A Reformáció ünnepe****Október 31. hétfő****11.00** – Reformáció ünnepi istentisztelet az egyházmegye gyülekezeteivelIgét hirdet: *Bence Imre*, esperes

Az istentiszteletet a Duna Tv élőben közvetíti. Az istentisztelet után kávézás lesz a kápolnában.

**Figyelem:** A hosszú hétvége miatt ez a nap is munkaszüneti nap! Ezért külön szeretettel bátorítunk mindenkit, hogy vegyen részt ünnepünkön! Mutassuk meg evangélikus gyülekezetünk erejét! Töltsük meg a templomot! Mindenkit szeretettel várunk!**Hitoktatás, gyermekcsoportok**Gyermek-bibliaóra:**Vasárnap 11.00**

Az istentiszteletekkel párhuzamosan, az óvodás korúaknak, alsósoknak illetve felsősöknek külön csoportokban.

MÉRTÉK Hittan:**Péntek 17.30**

Az alsósoknak és a felsősöknek külön csoportban. A MÉRTÉK olyan többgenerációs családi est, amelyen a hittanosok, a konfirmandusok, a kisifi tagjai a fiatal házasságokkal és a szülőkkel közös kezdés után külön csoportokban tanulhatnak, beszélgethetnek.

Baba-mama kör:**Szerda 10.30**, minden hónap 2. és 4. hetében**November 6. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

**16.00** – A hely, ahol otthon vagyunk!

Családos délután – Kisgyermekes családok találkozója

**18.00** – Orgonazenés áhítat*Bán István* Liszt Ferenc műveit játssza**November 8. kedd****18.00** – Bibliaóra**19.00** – Presbiteri gyűlés**November 13. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

**November 14. hétfő****19.00** – Budavári Evangélikus SzabadegyetemSzervező: *Dr. Fabiny Tamás***Figyelem!** Novembertől kezdve a Szabadegyetemi előadások minden hónap 2. hétfőjén lesznek!**November 16. szerda**

Istentiszteletek a szokott rendben

**19.00** – Fügefa**Örökélet vasárnapja****November 20. vasárnap**

Istentiszteletek a szokott rendben

**11.00** – Megemlékezünk az elmúlt egyházi esztendőben elhunyt testvéreinkről.**Ádvent 1. vasárnapja****November 27. vasárnap**

A 11 órakor kezdődő istentiszteleten a konfirmandusok bemutatása.

Az istentisztelet után kávézás lesz a kápolnában.

**19.00** – Férfikör**Bibliaórák**Gyülekezeti bibliaórák:**Hétfő 17.00** – Budagyöngye, kápolna**Kedd 18.00** – Budavár, kápolna**Péntek 17.30** – MÉRTÉK – hittan fiatal felnőtteknek, szülőknekImaóra:**Csütörtök 9.30** – Budavár, kápolnaNyugdíjas kör:**Csütörtök 10.00** – Budavár, kápolnaFérfi kör:

Minden hónap 4. vasárnapján az esti istentisztelet után

Fügefa:

minden hónap 3. szerdáján 19.00

Ifjúsági bibliaórák:**Péntek 17.30** – Kisifi (MÉRTÉK)**Csütörtök 19.00** – Egyetemi ifi**Csütörtök 19.00** – Pályakezdők köre

**Evangélikus műsorok a médiában****Október 16. vasárnap***Duna Televízió***11.30:** Evangélikusok az 1956-os forradalom és szabadságharc idején – riportok**Október 17. hétfő***Kossuth Rádió***13.30:** Erős vár a mi Istenünk! – az Evangélikus Egyház félórása**Október 30. vasárnap***Duna Televízió: Evangélikus magazin**Kossuth Rádió***10.04:** Evangélikus istentisztelet közvetítése Paksról. Igét hirdet *Nepp Éva* a gyülekezet lelkésze.**Október 31. hétfő***Duna Televízió***5.50:** Hajnali gondolatok**11.00:** Evangélikus istentisztelet közvetítése reformáció ünnepén a Bécsi kapu téri evangélikus templomból. Igét hirdet:*Bence Imre* esperes*Kossuth Rádió***13.30:** Erős vár a mi Istenünk! – az Evangélikus Egyház félórása**November 13. vasárnap***Duna World***16.24:** Istentisztelet közvetítése Lundból, felvétélről. Ferenc pápa a Lutheránus Világszövetség ünnepi istentiszteletén**Anyaggyűjtés Betlehemes kiállításához**

Ádvent idejére Betlehemes kiállítást tervezünk a Kápolnába. Szeretnénk bemutatni, hogy gyülekezetünk családjában hogyan él ez a hagyomány.

**Várjuk azoknak a jelentkezését, akik négy hétre szívesen kölcsön adják a családi Betlehemet, vagy a róla készült nagyméretű (30x20 cm) fotót, és néhány mondatban a hozzá fűződő történetet.**

A kiállítást közösen szeretnénk berendezni november 26-án szombaton. A kiállításmegnyitó ádvent első vasárnapján, a 11 órás istentiszteletet követő kávézás keretében lesz, a kiállítás megtekinthető a gyülekezeti alkalmakhoz kötődően. December 18-án az esti istentisztelet után búcsúznánk a Betlehemektől, hogy karácsonyra minden család visszakapja a saját kincsét.

Kérjük, jelentkezzenek mihamarabb az [aniko.solyom@lutheran.hu](mailto:aniko.solyom@lutheran.hu) címen! Köszönjük!

**Énekkari próbák****vasárnap 19.00** – Schütz Kórus próbája**kedd 18.30** – Gospel Kórus próbája**Cserkészzet****hétfő 17.30** – Felső fiúórs**csütörtök 17.00-18.30** – Alsós lányórs**péntek 16.00-17.30** – Felső lányórs**péntek 16.00-17.30** – Alsós fiúórs

Ezúton tájékoztatom a kedves Testvéreket, hogy a Semmelweis Egyetem Mentálhigiéné Intézetének „mentálhigiénés lelkigondozó szakirányú továbbképzés” alkalmain veszek részt. A kurzus két éves, most ősszel kezdtem el a második évet. Minden hónapban két napomat veszi igénybe, jövő év januárban és nyár elején a vizsgák jelentenek majd némileg több elfoglaltságot.

Szeretném gyülekezeti tagok figyelmébe ajánlani, hogy ha valakinek lelkigondozói beszélgetés(ek)re volna szüksége, akkor (lelkész kollégáim mellett természetesen) hozzám is fordulhatnak ilyen kéréssel, bizalommal. Köszönöm!

*Péter Zoltán***2015. évi SZJA 1%**

**A Budavári Evangélikus Gyülekezet Alapítványának** felajánlott SZJA 1% összege 2015-ben **1 642 859 Ft** volt. Köszönjük a testvéreknek az adakozást, melyet továbbra is várunk az alapítvány alábbi elérhetőségeire:

Bankszámlaszám:

Erste Bank 11670009-07803000-70000007

Adószám:18007545-41

Köszönettel: az **Alapítvány Kuratóriuma****Istentiszteletek**Budavárban:

Vasár-és ünnepnap: 9.00, 11.00 és 18.00, a délelőtti istentiszteleteken úrvacsoraosztással

Budagyöngyén:

vasárnaponként 9.00 úrvacsoraosztással

**Lelkészi Hivatal**

1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.

*Samu Piroska* irodavezető*Kövesy Emese* gazdasági vezető**hétfő-péntek: 9.00-13.00**

fax: +36-1-356-9736

web-lap: <http://budavar.lutheran.hu>e-mail: [budavar@lutheran.hu](mailto:budavar@lutheran.hu)**Bence Imre** – igazgató lelkész, esperes*Fogadóóra: hétfő 9.00-13.00;**kedd 15.00-17.30; péntek 9.00-13.00*e-mail: [imre.bence@lutheran.hu](mailto:imre.bence@lutheran.hu)**Bencéné Szabó Márta** – lelkész*Fogadóóra: szerda 9.00-13.00***Péter Zoltán** – lelkész*Fogadóóra: kedd 9.00-12.30*e-mail: [zoltan.peter@lutheran.hu](mailto:zoltan.peter@lutheran.hu)**dr. Fabiny Tamás** – püspöke-mail: [tamas.fabiny@lutheran.hu](mailto:tamas.fabiny@lutheran.hu)**dr. Pócze Tibor** – felügyelőe-mail: [aszodipocze@t-online.hu](mailto:aszodipocze@t-online.hu)EMBERI ERŐFORRÁS  
TÁMOGATÁSKÉZELŐMostani lapszámunk az Emberi Erőforrás  
Támogatáskézelő támogatásával készült.

REFORMÁCIÓ ÉS NEMZET

A lutheri reformáció 500. évfordulójára készülve a Magyarországi Evangélikus Egyház a 2016. évet a „Reformáció és nemzet” évének jelölte ki. Idei négy számunkban az egyetemes és magyar evangélikusság nemzetben betöltött szerepével és teológiai nemzetértelmezésével fogunk megismerkedni.

**Evangélikusság és 1956**

Őszi számunkban az Evangélikus Egyház és az 1956-os forradalom kapcsolatát vesszük górcső alá, tekintettel az események 60. évfordulójára. Az elmúlt 10 évben jó néhány írás jelent meg az evangélikusok forradalomban betöltött szerepéről, illetve tágabb értelemben a lutheri tanítás és a forradalom gondolatának viszonyáról. Ezekből szemezgetünk.

Csepregi András lelkész az *Evangélikus Élet* egy 2015 októberi számában írja: „A magyarországi reformáció egyházainak sok képviselőjét találjuk meg a szabadságküzdelmek és a forradalmak élén. A református Bocskai és az evangélikus Thököly. Az evangélikus Kossuth és Petőfi, akik nélkül nem beszélhetünk 1848-ról. A két világháború közötti időszak fontos radikális politikusai, az evangélikus Bajcsy-Zsilinszky Endre és Gömbös Gyula. 1956-nak nincs országos ismeretségi evangélikus hőse, de a református Bibó István nevét mindenki ismeri.” Itt azonban szükség van némi pontosításra, ugyanis a Nagy Imrével egy napon kivégzett mártír honvédelmi miniszter, az Üllői úti Luther Otthon egykori lakója, Maléter Pál vezérőrnagy bizony evangélikus volt.

Kertész Botond történész által megismerkedhetünk a *Kötőszó* evangélikus blogon 1956 egyháztörténeti vonatkozásaival: „Szeptemberben lelkészkonferenciák résztvevői támadták nyíltan az egyházvezetés diktatórikus és az államot korlátlanul kiszolgáló politikáját. Ezek után nem meglepő, hogy október 22-én este a műegyetemistákhoz hasonlóan a teológushallgatók is megfogalmazták követeléseiket, többen pedig részt vettek a másnapi tüntetésen. A Rákosi-korszak egyház-irányítási rendszere napok alatt összeomlott: a kompromittálódott egyházi vezetők (püspökök, főtitkár, egyetemes felügyelő, a teológus otthon vezetője) néhány napon belül lemondtak, az 1948 után eltávolított egyházi vezetők nagy része – mint Ordass Lajos és Turóczy Zoltán püspökök – visszatértek. Az evangélikusok története november 4. után vett nem várt fordulatot. Miközben a megtorlás gépezete kíméletlenül likvidálta a forradalom résztvevőit és számolta fel vívmányait, az evangélikus egyház élete kivirágzott. Az egyházi sajtó szabadabbá vált, a külügyi kapcsolatok megélenkültek, az alkalmatlan vezetők-től megszabadultak középszinten is, de a legfontosabb, hogy az 1940-es évek lelki ébredése tetszhalálából újraéledt, a gyülekezetek is megújultak. Valójában máig nem tudjuk, hogy kinek, minek köszönhető az, hogy a bebörtönzések, internálások, kivégzések között megszülető Kádár-rendszer hogyan hagyhatta oly sokáig érintetlenül ezt a virágzó egyházi életet. A legfontosabb ok valószínűleg az lehetett, hogy előbb

a nagyobb és veszélyesebb ellenfeleivel kellett leszámolnia.”

Fabiny Tamás püspök a *Polgári Szemle* 2006-os számában eleveníti fel, hogy miként intézett rádióbeszédet a keserű sorsú püspök, Ordass Lajos az ország és a világ népeihez a Szabad Kossuth Rádióban 1956. november 2-ának estéjén: »magyarságunk jövője csak az örök Isten vezetése mellett található meg« fogalmazott, majd – beszéde központi elemeit angol, német és svéd nyelven is megismételve – a világ közvéleményéhez fordult: »Szabadságküzdelmünk sok életet követelt áldozatul. Sokan vannak tehát, akik elvesztették földi támaszukat. Sokan sebesültek meg a küzdelmek között. Nekik gyógyszerekre van szükségük. Sok kárt szenvedtünk épületeinkben és földi javainkban is. Jézus Krisztus nevében kérek titeket: segítsetek rajtunk! Mindent megteszünk, ami erőnkől telik, hogy hozzánk irányított adományaitokat egyházi szervezeteink közreműködésével azokhoz juttassuk el, akik a legjobban rászorulnak a keresztény szeretet segítségére. Isten áldása legyen rajtatok!«

Befejezésül elmélkedjünk mi is Csepregi András fentebb idézett cikkén: „A forradalmár az az ember, aki meg van győződve a maga igazáról, és ki is mer állni magáért, sőt másokért is. A két nagy reformátor, Luther és Kálvin emberképének a háttérén viszont a forradalmár önhitt, gógós, magában bízó karakternek tűnik. Szerintük az az ember, aki Isten szemén keresztül, tehát teológiailag helyesen tekint magára, bűnbe gabalyodott, tehetetlen embert lát, aki magától csak a rosszra képes. Ennek az embernek folytonosan önvizsgálatot kell tartania, fel kell fedeznie magában a bűnt, és könyörögnie kell Isten bocsánatáért. Ha megkapta a feloldozást, újra kell kezdenie az egészet. A reformátorok emberképét magára vonatkoztató ember nehezen jut el odáig, hogy az igazságtalanság miatt fellázadjon, kiálljon magáért, és kiálljon másokért is. (...) A reformátori teológia bizalmatlanságát a forradalommal szemben beszédesen tükrözik a mártír német evangélikus lelkész, Dietrich Bonhoeffer szavai is. (...) A legnagyobb csapás szerinte, amelyet a Nyugatnak el kellett szenvednie, a francia forradalom. A francia forradalom teremtette meg a Nyugat új szellemi egységét – írja Bonhoeffer –, a nyugati istentelenséget. Ezzel párhuzamosan született meg az ember istenítése, amelynek a kettős forrása szerinte Luthernek a keresztény ember szabadságáról szóló tanítása és az ember jóságáról szóló katolikus tévtanítás. (...) Reformáció és forradalom csak akkor kerülhet harmóniába egymással, ha az evangélium szavai alapján kijavítjuk a tehetetlen, bűnbe gabalyodott emberről szóló reformátori tanítást. »Ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága« – mondja Jézus azoknak, akiket arra hív, hogy kövessék. Ha békét tudtok teremteni a hatalmaskodással elrontott kapcsolatok világában, akkor Isten fiainak, gyermekeinek fognak hívni benneteket. Emeljétek fel fejeteiket, mert közeledik megváltásotok. Kiállhattok magatokért, és kiállhattok másokért is.”

Kövecses László



2016 júniusában egy olyan hetet tölthettünk a szigetszentmártoni Mártoni Ifjúsági Táborban, amelyet az elmúlt években nem: sütött a nap, jó idő volt, és még a Dunában is fürödhettünk! Mégsem ez volt a lényeg! A 85 táborlakó – köztük 17 soproni, és 4 budakeszi – lelki töltekezésre jött. A bölcsődéstől az egyetemistáig minden korosztály képviseltette magát. Hálásak vagyunk a segítőknek, akik lelkészként, hitoktatóként, teológusként vagy egyetemistaként munkájukkal értékesebbé tették a tábor hetét! A tartalmas táborról a soproni fiatalok az alábbi hangulatjelentést írták.

### **Esti gondolatok a stégen Visszapillantás a szigetszentmártoni táborra**

„Megszólított, hogy legyek tanítványa, s emberek halászává tesz majd engemet. És én mentem, csodákra várva, nem tudom, mi történt velem...” Jó ezt az éneket énekelni, ott kint a stégen. Ott ülünk mind budaváriak, budakesziek, és mi, soproniak. Énekhangunk magasra száll, egészen az esti Duna fölé. Jó, hogy igazán érezhetjük most, amit már az egész héten át, hogy valóban „Testvérek vagyunk!” – ahogyan ez mottója volt táborunknak is. Milyen kár, hogy ez már az utolsó esténk. Szívesen maradnánk még. De másnap reggel már csak a záróáhitat és a búcsúzás vár, a búcsúzás olyanoktól, akik egy hét alatt barátainkká váltak, a búcsúzás olyanoktól, akik most itt ülnek mellettünk, vidáman énekelve, csak úgy, mint mi. Milyen jó ez a pillanat, és ráadásul nem is álom, „... ne gondold, hogy álom, álom volt az egész.”

Megszólítottak. Mégpedig arra, hogy jöjjünk el Szigetszentmártonba. Van, aki már járt ebben a táborban közülünk, van, aki az idén először indult útnak. Rengeteg jó pillanatkép él bennünk. Menyit neveltünk, amikor orrunkkal festettünk, és a többieknek kellett kitalálni, hogy mi az. Milyen megható volt leszedni azt a papírt a hátunkról, amire a többi ifis kedvesebbnél kedvesebb útravalókat írt számunkra. Milyen érdekes volt Jézust védeni egy „perben” – és összességében milyen jó volt, hogy a délelőtti bibliaórákon az adott történeteket mindig másképp közelíthettük meg. Milyen vidáman teltek az örökzöld játékok, mint az „Üsd a jobboldalít” vagy a „Szél fújja”. Nem is beszélve arról, hogy tábori „családokban” készültünk például egyik nap oltárképekkel, aztán címerekkel, máskor egy indulóval, vagy egy tánccal; majd a végén egy közös tv-adással örvendeztettük a többi táborlakót. Közben lement a csocsóbajnokság, egy jó nagy kenuzás, sok-sok strandolás meg egy zokni-zombi-játék, ami rendesen megfuttatott minket. Ezek mellett úgy tudtunk pihenni, hogy szurkolunk a magyar focicsapatnak az egyik EB-s meccsükön, és így másfél órán át ők futottak, mi pedig csak ültünk piros-fehér-zöldre festett arccal és néha ujjongtunk. Ilyen gazdag program mellett ugyan sok szabadidőnk nem maradt, de ha igen, akkor vagy boldogan és önfeledten labdázunk a táborlakók legkisebbjeivel, vagy beszélgettünk egymással.

Nem is olyan nagy csoda, hogy tényleg éreztük, hogy mit jelent az, hogy testvérek vagyunk. Így magunk között is, hiszen olyan jól megtaláltuk a helyünket ebben a közösségben – még azok is, akik először jártak Szigetszentmártonban – gyorsan összebarátkoztunk, sőt, talán nem túlzás azt mondani, hogy olyanok lettünk, mint a testvérek. Egy közösen eltöltött hét, melyen megosztottunk annyi örömteli pillanatot, vagy épp bánatot. Egy közös hét, amelyen reggelente még fáradt szemmel egyszerűen emeltük fel fejünk, amikor Imsi gitározva énekelte az ébresztőt: „Jó reggelt, Uram Jézus”. Egy héten át közösen izgultunk, hogy vajon elkészül-e a családi feladat még az esti áhítat előtt. Egy közös hét, amelyen ténylegesen ott voltunk egymásért, mi magunk között fiatalok, de vezetőink is mindig ott voltak értünk. Igazán testvérek lettünk, és ezért hálásak vagyunk.

Persze, a szigetszentmártoni közösségünkben ott volt velünk Jézus is. Sok tagja vagyunk az egy testnek, és Krisztus a fő – ez volt a főüzenete a záróáhitatnak. Ezt éreztük mi is. Buzdító volt ez a hét arra is, hogy majd járjunk ifire, és legközelebb is menjünk el táborokba.

Valóban, megszólítottak vagyunk. Ahogy hangzik énekünk az esti Dunán át. Jó nekünk itt lennünk. Énekünk talán elér egészen a Duna túloldalára is, talán még ennél is messzebb. Talán emlékeinkben, szívünkben még akár jó néhány héten át felcsengenek ezek az énekek, felidéződnek kedves emlékek a táborról, behunyt szemmel még ott ülünk a stégen most is, hálás szívvel a közösségért, a közös hétért.

*Ábrahám Dóra, Brandt Lilla, Lichtl Szonja,  
Mátis Petra, Németh Kriszti, Oravec Hanna,  
Dobos Béla, Körmendy Samu*



## Szélrózsa alulnézetből

Az idei, tizenegyedik Szélrózsa találkozó Mátrafüred-Sástón került megrendezésre július 24. és 28. között. A szervezői munkára hatvani származásom miatt kért fel a találkozó koordinátora, még ha az elmúlt éveket távol is töltöttem a várostól. A feladatot kíváncsisággal és némi izgalommal fogadtam el, hiszen ilyen méretű rendezvény létrejöttében még nem volt részem.

A ráhangolódásban segítségemre volt a februárban Aszódon megtartott előtalálkozó étkezésének a koordinálása, ahol töredék méretben kipróbálhattam, mennyi levelezéssel, telefonálással és egyeztetéssel jár az ebédek kitalálása-megrendelése-kiosztása.

Azonban az előtalálkozó megvalósulása is „csak” része volt egy hosszú folyamatnak, a nagy nyári találkozó első megbeszélései már ősszel megkezdődtek, az első terepbejárás, a helyszínnel való első találkozás már november elején megtörtént – ezen az iskolai feladataim miatt nem tudtam részt venni, – itt alakultak ki a tágabb keretek.

A tavaszi munkatársi hétvégén volt alkalmam találkozni a többi munkaág vezetőjével, és valóban meglepő volt számomra, hogy nagyjából ötven ember alkotja azt a magot, akiken a rendezvény beindítása múlik. Ezen a megbeszélésen már egészen konkrét feladatokról és határidőkről volt szó, és végiggondolva a teendőket tudatosodott, hogy innen-től kezdve intenzív munkára lesz szükség.

Az ebédmenük összeállítása mellett feladatomban volt az egyéb étkezési lehetőségek megszervezése is, ebben végül a kemping vezetője volt segítségemre, aki kapcsolatai révén biztosított számunkra pékséget, street-food standot, zöldség-gyümölcsöst. A kínálat sokféleségét növelte a Lutherfest sörkimérése a remek langallóval, valamint a tótkomlói gyülekezet gulyásagyúja az igen tartalmas és ízletes leve-szekkel.

A Szélrózsa ideje alatt voltak váratlanul felmerülő problémák, amelyeket ott és akkor kellett megoldani, de jó volt megtapasztalni az ebben megmutató rugalmasságot mind a helyszín dolgozóit, mind a saját munkatársi gárdánk részéről. Az első nap szakadó esője után például közös erőfeszítés eredményeként érkeztek meg a nádszövet tekercsek, amelyekkel el lehetett fedni a nagyszínpad előtti sáros pocolyákat, ezáltal használhatóvá téve a területet. Az ebédeltetés ellenőrző rendszere ugyancsak rendetlenkedett az első napon, de a regisztrációs kollégák és az ebédeltetésben részt vevő segítők megoldásközpontú hozzáállása itt is átsegített minket a nehézségeken.

Ami a segítőköt illeti, az én embereim a budavári gyülekezeti fiataljai és a soproni líceum diákjai közül kerültek ki. Ezúton is köszönöm nekik a lelkiismeretes munkát és a rugalmasságot, amellyel részt vettek a találkozón, és lehetővé tették a gördülékeny megvalósulást.

Kovács Kata



## Gyereksarok

**Kedves Gyerekek! A következő bekezdésben Zákeusról olvashattok. A történetben 4 hibát rejtettünk el. Megtaláljátok?**

Jézus idejében élt Jeruzsálemben egy Zákeus nevű gazdag ember, aki vámszedő volt. Akkoriban a vámszedők a megszálló rómaiak részére hajtották be az adót és a vámot, ezért a zsidók nem szerették őket. Zákeus nagyon tehető volt, szép nagy háza, cselédei, szolgálói, hatalmas földje és állatai voltak. Amikor a Názáretből való Jézus áthaladt Jerikón, Zákeus nagyon szerette volna látni őt. Kíváncsi volt, ki az az ember, aki mindenféle csodákat tud tenni, betegségeket tud meggyógyítani. Bár magas termetű volt, felmászott egy almafára, hogy Jézust láthassa. Jézus észrevette őt, és kérte, hadd szállhasson meg nála. Zákeus nagyon megörült Jézus szavainak, őt és tanítványait vendégül látta. Zákeus azon az estén egész vagyonát a szegényeknek adta.

**Mit felelt Jézus Zákeusnak azon az estén? Egészítsétek ki!**

Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami \_\_\_\_\_.

**Te milyen gyerekekkel szeretsz barátkozni? Rajzolj le valakit, akinél szívesen vendégeskednél. Milyen belső tulajdonságai vannak neki?**

**A megoldásokat a családos istentiszteletre hozzatok magatokkal! A szép és jó megoldást bemutatók a családos istentiszteleten valamilyen édességet kapnak!**



## Az én Igém...

„Áldó hatalmak oltalmába rejtve...”



Egy gyönyörű, piros versenybiciklivel kezdődött minden. Bátyám kapta konfirmációra. Nekem is kell egy ilyen! Így hát pár évvel később szinte repültem a konfirmációs oktatásra. Igaz, a sikeres vizsga után piros kerékpár helyett egy piros manikűrkészletet kaptam, de csalódottságom elhanyagolható volt. Viszont teljesen más irányt vett az életem. Onnantól kezdve a gyülekezet, az egyház szerves része lett a mindennapjaimnak. Soha egy másodpercig sem merült fel bennem, hogy amiről a lelkész beszél, az nem igaz. Szinte minden vasárnap elmentem istentiszteletre. Igaz, a prédikációkból nem sokat értettem, de úgy éreztem, hogy ott kell lennem. Később az ifjúsági órák és konferenciák, táborok is sokat adtak, alakítottak. Volt idő, hogy többször elgondolkodtam rajta, hogy ami számomra olyan csodálatosan egyértelmű és tiszta, azt mások miért fogadják kételkedve. (Közel negyvenen konfirmáltunk akkor. Ebből alig néhány ember maradt meg a gyülekezetben.) Családom csak karácsonyoként járt templomba. Nem is igazán értették, mi ez a nagy buzgalom a részemről. Utólag visszagondolva, nagyapám közbenjáró imádságaira gyanakszom, aki mélyen hívó, aktív presbitere volt gyülekezetének.

Bármerre vitt utam, Isten oltalmazó szeretetét mindig éreztem. Néha arra gondoltam, hogy egy kicsit elkényeztetett gyermeke vagyok az Úrnak. Minden, amire valaha is vágytam, megkaptam. Szerető férj, egészséges, aranyos gyermekek, nagy család, sok barát, hivatás, amit nagyon szeretek...

Tizennégy évi ceglédi életünk alatt is azt éreztem, hogy sok a munka, a tennivaló, de mindeközben az ÚR kegyelme, mint egy védőpajzs fölénk borul, és sok ajándékát meg sem érdemlem. Télen, mikor a budavári gyülekezet kedves megszólítását kapta férjem, nagyon nehéz döntési helyzetbe kerültünk. Elhagyni kötődéseink helyét: gyermekeink szülővárosát, a barátokat, a gyülekezetet...? Első gondolatom az volt, hogy szó sem lehet róla. Isten ígéje akkoriban azonban mást üzent számunkra. „Békesség néktek!” Jézus szava először is csendességre intett minket. Majd ez az ige: „Bízzatok benne mindenkor, ti, népek, öntsétek ki előtte szívetekeket, Isten a mi oltalmunk!” (Zsolt 62, 9) arra, hogy Isten elé vigyük döntési helyzetünket.

Imádságban többször meg is tettük ezt. Gyermekeinket is bevonva mind az eszünkkel, mind a szívünkkel mérlegeltünk, és a hit merész-

ségével vállaltuk a megszokott életből való kilépést az új hívás felé. Hiszem, hogy az ő tudta nélkül semmi sem történik, semmi sem véletlen.

Minden változás és váltás nehéz, de hiszek abban, hogy Isten át tud vinni minket a nehézségeken és a megpróbáltatásokon. Hálások vagyunk neki ceglédi éveinkért, és most azért, hogy itt lehetünk a Budavári gyülekezetben. Én itt is őt szeretném szolgálni, és most már tehetem is, a vállalt hittanórák révén.

Benne bízok most is, ő az én oltalmam!

Péterné Mestery Rita

„Mindenre van erőm a Krisztusban,  
aki megerősít engem” (Filippi 4,16)



Fabiny Márton vagyok, első éves hittanár szakos hallgató az Evangélikus Hittudományi Egyetemen.

Amikor felkértek erre a megtisztelő feladatra, egyből tudtam, hogy a fenti igeverset választom majd Pál apostoltól. Ez volt a konfirmációi ígém, édesapám választotta nekem. Az igazat megvallva, akkor 13 évesen nem igazán érintett meg, csak évekké később találtam rá, az utóbbi időben pedig különösen is aktuálissá vált.

Az elmúlt esztendő számomra a pályaválasztásról, érettségiről, felvételizésről, az első evangélikus futballcsapat megalapításáról és összeszedéséről, a franciaországi EB-re való kijutásról és a kiutazás (mert persze muszáj volt – ilyen talán csak 44 évente van) megszervezéséről szólt, emellett pedig igyekeztem önkénteskedni, kedvesemmel, barátaimmal, együtt lenni, zenélni. Bár ezek hétköznapi, és nem túl egyedi problémák, őszintének kell lennem, gyakran azt sem tudtam, hol áll a fejem. Sokszor úgy éreztem, nem bírom tovább, túl sok ez nekem. Semmire nem vágytam, csak hogy leülhessek otthon és tévézhessek. Ha viszont elcsendesedtem néhány percre, és erre az ígéremre gondoltam, újult erővel sikerült nekivágnom az előttem álló feladatoknak, és még a legnehezebb helyzeteken is sikerült túllendülnöm. Tudom, hogy lesznek még nehéz helyzetek az életemben, de ez az ige mindig velem lesz, és másokkal is szeretném megosztani ezt az erőforrást.

Kívánom mindannyiunknak, hogy Krisztus segítségével újra és újra meg tudjunk újulni!

Fabiny Márton

## Hírek – Hírek – Hírek – Hírek

- Ökumenikus ifjúsági zenés istentisztelet volt pünkösdi szombatján a templomunkban katolikus és evangélikus fiatalok szolgálatával. *Illés Dávid* református esperes hirdette az igét.
- Május 21-én, a Honvédelem napján ökumenikus istentisztelet volt a templomunkban, a 100 éve elhunyt Görgey Artúrra emlékezve. Igét hirdetett *Dr. Fabiny Tamás*, püspök.
- A május végi Régizene fesztivált (Vivace-FEST) *Bán István* szervezte. A heidelbergi jezsuita templom kórusa a Gárdonyi Zoltán emléknapi keretében szolgált, s a koncerten részt vett *Gárdonyi Zoltán* zeneszerző, akinek több műve felcsendült.
- Június 1-jén a gyülekezetünkben tartotta ülését a lelkesi életpályamodell kidolgozásáért felelős munkacsoport, amelynek tagja *Bence Imre* lelkész.
- Június 4-én tartotta Sztéhlo napját a Sztéhlo Gábor Alapítvány, amelyen itthonról és külföldről a volt „Sztéhlo gyermekek” vettek részt. Egyházközségünket *Kövesy Emese* gazdasági vezető képviselte.
- Június 5-én a tanévzáró istentiszteletet tartottunk, és megköszöntük a hitoktatóknak az egész tanévben végzett szolgálatukat.
- Június 11-én tartotta munkaévzáró koncertjét a Budavári Gospel Kórus, június 12-én pedig a Schütz kórus szolgált.
- Június 19-25-ig volt a gyülekezetünk tábora.
- Június 26-án istentisztelet keretében köszöntük meg *Liszka Viktor* beosztott lelkész szolgálatát. További munkájára Isten áldását kérjük!
- Július 8-án a nemzetközi Föld Sója találkozók keretében hangverseny volt a templomunkban. A balassagyarmati gyülekezeti kórus, a varsói református, Kammerchor Modo Maiorum és az erdélyi szász evangélikus Kirchenchor Honigberg kórus zenélt. Igét hirdetett *Carsten Rentzing* szász evangélikus püspök.
- Július közepén kezdődött meg a Fortuna u. 25. sz. alatti műemléképület teljes rekonstrukciója.
- Július 26-27-én költözött Budapestre *Péter Zoltán* és családja. A költöztetésben a gyülekezet tagjai jelentős segítséget nyújtottak, köszönetet érte!
- Július 27-től 31-ig tartott a Szélrózsa Ifjúsági Találkozó a Mátra-kempingben, amelynek szervezésében *Kovács Katalin* hitoktatónk is segített. *Bence Imre* és felesége ellátogatott a rendezvényre.
- Július végére eladásra került a gyülekezet Maros utcai lakása. A szerződéseket *Dr. Nagy Norbert*, presbiter készítette el. Köszönet a munkájáért!
- Július 31-én a Német ajkú Gyülekezettel közösen egy 120 fős német vendégsereget fogadtunk a 9.00 órai istentiszteleten, amelyen *Johannes Erlbruch* és *Bence Imre* igehirdetése hangzott el. A liturgiában *Mannfred Siebold*, neves énekes és zenész szolgált.
- Augusztus 4-én *Bencéné Szabó Márta* és *Bence Imre* a Fejér-Komáromi Evangélikus Egyházmegye táborában fiatalok számára előadást tartott a párvasztás és a házasság témájáról.
- Augusztus 22-25. között gyülekezetünk napközis táborában Egy asztal körül címmel bibliai történetekkel foglalkoztunk. A gyermekek a tábor végén terített asztal körül látták vendégül a szüleiket.
- Augusztus 24-26-ig Balatonszárszó adott otthont az egyházkerület lelkész-találkozójának. A 80-85 lelkész számára a programot *Johann Gyula* csömöri és *Bence Imre* vári lelkész dolgozta ki.
- Augusztus 25-27. között a Budavári Gospel Kórus Sámsonházán készült az őszi szolgálataira. *Szulai Mónika* kórusvezető összeállította a munkarendet, *Bence Imre* pedig áhítatot tartott.
- Augusztus 31-én találkoztak a gyülekezetünk iskolai és önkéntes hitoktatói, hogy az előttük álló feladatokat, az iskolai hitoktatás rendjét, és a vasárnapi szolgálati beosztásokat elkészítsék.
- Szeptember 2-án *Dr. Eősse László* zenetudós, gyülekezetünk hűséges tagja a Budavári Önkormányzattól Budavári Emlékérmeket kapott.
- Szeptember 4-én 11.00 órakor tanévnyitó istentiszteletünkön *Péter Zoltán* hirdette az igét, és áldást kértünk a hitoktatók, a hittanos gyermekek és fiatalok valamint a pedagógusok munkájára.
- Szeptember 5-6., az Esperesek Tanácsa ülésezett Révfülöpön. Áhítatot tartott: *Bence Imre*.
- Szeptember 7-én volt Nagybörzsönyben az egyházmegye lelkészi-munkaközösségének találkozója. Igehirdető: *Bence Imre*.
- Szeptember 10-én ünnepi istentisztelet keretében beiktatták *Péter Zoltán* megválasztott budavári lelkészt.
- Szeptember 16-án a Skót Misszió 175 éves évfordulóján skóciai küldöttség látogatott a várba. *Mária Dorottyáról*, a skót misszió támogatójáról *Czenthe Miklós*, presbiterünk, a gyülekezet mai életéről *Bence Imre* és *Johannes Erlbruch*, lelkészek tartottak előadást. Az előadásokat *Aaron Stevens*, budapesti skót lelkész fordította.
- Szeptember 17-én a II. kerületi Ökumenikus Óvoda tanévnyitó istentiszteletén a pasaréti katolikus templomban *Bence Imre* képviselte az evangélikus közösséget.
- Szeptember 25-én vendégünk volt egy kouvola kórus, *Pekka Ainali* vezetésével. Ezen az istentiszteleten keresztelte 6. unokáját *Balicza Iván* ny. lelkész.
- Szeptember 30-án vettünk búcsút *Kun Gábortól* (81), gyülekezetünk aktív szolgálattevőjétől.
- Október 1-jén gyülekezeti buszkirándulás volt az artikuláris templomok meglátogatásával.
- Október 14-én *Bence Győző* és *Molnár Eszter* esküvője volt a székesfehérvári templomban. Köszönjük, hogy a lelkészcsalád örömeiben osztoznak!

*Budavári Hírmondó*  
 az Egyházközség tájékoztató hírlevele  
 Olvasó-szerkesztő: *Váradai Adél*  
 Tördelés: *Hegyvi András*  
 Grafika: *Czenthe Anna*  
 Felelős kiadó: *Bence Imre* igazgató lelkész  
 Nyomdai munkák: *Rózsadomb Contact Kft.*